

Hi intervens?

S'ha de fomentar la competitivitat sana, perquè al llarg de l'any competim molt poc. Inculcar la mentalitat de "vulgues ser millor per millorar l'equip".

Quin gran lema!

I també és important el lideratge. Ara l'Ona Carbonell té un lideratge natural que les altres accepten per la seva superioritat esportiva. La resta és anònima.

És un esport de dones?

Sí, però a Granollers vam tenir tres nois, i a petició nostra ara als campionats d'Espanya es permeten equips mixtos. Si es va definir com a "esport femení" va ser perquè tingués més possibilitats de ser admès com a esport olímpic, com va passar el 1984 a Los Angeles.

Com és que vius a Santa Eulàlia?

El meu marit havia estiuejat sempre aquí, en una casa que van comprar els meus sogres fa 50 anys. Ell es delia per venir-hi a viure. Vam tenir la possibilitat d'arreglar la casa i hi som des del 2001.

L'any següent vas començar al Club Natació Granollers.

Esther Jaumà té més de 20 anys d'experiència com a entrenadora.

Sí. Quan van saber que venia a viure aquí em van oferir portar la sincronitzada.

Quin era l'objectiu?

Que tragués resultats, que l'esport agafés volada i fos de competició. Vaig poder tirar endavant el meu projecte gràcies al suport de la Junta i dels pares, i ha anat creixent i continua molt actiu.

Laia Pons és exemple de l'èxit.

Sí, primera medallista olímpica del club, a Londres 2012. M'omple d'orgull. Granollers ha sigut la meva millor etapa professional. També em satisfà que de les nostres nedadores en surtin entrenadores que van per tot arreu.

Granollers és club de referència.

És el club de base més important d'Espanya en totes les categories (aleví, infantil i júnior) i totes les disciplines (lliure, combinat, solo i duet). Mira els resultats d'aquest any: en aleví i infantil, són campiones i subcampiones d'Espanya, i subcampiones en júnior.

Tu com vas arribar a la sincro?

A casa tots vam aprendre a nedar de petits. Jo competia i tot, però quan tenia 11 anys me'n començava a avorrir i un tiet, jugador de waterpolo, em va dir: "Al club he vist unes nenes que nedaven amb música... Em sembla que t'agradarà".

I et va agradar!

Sí, i vaig ser nedadora de la selecció espanyola dels 16 als 21 anys. Vaig plegar perquè llavors no t'hi podies guanyar la vida. Abans del 1992 a l'esport no s'hi prestava atenció. El CAR (Centre d'Alt Rendiment) de Sant Cugat es va obrir el 1989 pels Jocs Olímpics. L'any següent va començar la primera promoció de sincronitzada, que és la meva.

Vas estudiar infermeria.

I vaig treballar en un hospital i tot, però sense deixar mai la piscina!

Què té l'aigua que t'estiri tant?

Agrada a tothom! És una sensació preciosa, estar sota l'aigua i no haver-te de preocupar de res, amb aquella calma que hi ha, el cos que no et pesa... És tan agradable que t'hi vicies! Ah, i sentint la música amb aquella claredat!

Claredat?

La música se sent sense cap distorsió ni distracció, més bé que a fora de l'aigua. Ha de ser veritat que dins del mar es poden sentir dofins a molts quilòmetres.

Carme Badia i Puig